

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Mă las cuvânt de sărbătoare în mijlocul poporului Meu, și din dreapta Tatălui Savaot binecuvintez această zi de amintire, când Eu, Domnul Iisus Hristos, Mi-am ridicat trâmbița la cer după lunga ei suferință pe calea Mea cu ea, pe calea ei cu poporul cel hrănit douăzeci și cinci de ani cu glasul cuvântului gurii Mele, păstorindu-l pe el împotriva vieții cea cu păcat și îndemnându-l la sfințenie și la veghe mare pentru împăcarea lui cu Tatăl ca să-Mi rămână poporul pe calea cea mântuitoare și să nu piară el din cartea Mea cu el, de la masa învățaturii Mele, ci să dea rod învățătura Mea de peste el, căci Eu i-am fost Păstor cu milă timp de douăzeci și cinci de ani, iar trâmbița Mea Verginica, la fel, și numai în dureri și în temeri am petrecut cu ea în mijlocul poporului Meu. Am stat sălășluit în trupul ei douăzeci și cinci de ani cu lucrarea Mea de cuvânt pe pământ, și a fost ea purtătoare de Dumnezeu. Plăpândă cum era, se purta cu duhul blândeții între ea și poporul care venea la masa cuvântului Meu în vreme de prigoană pentru lucrarea Mea cu ea, căci diavolul Mi-a prigonit mereu lucrarea Mea de cuvânt prin cei în care el lucra ca să nu-și piardă biruința asupra omului cel credincios Mie pe pământ.

O, poporul Meu, se uită sfinții la Mine și la grăirea Mea de azi în zi de pomenire a trâmbiței Mele, și o cuprind sfinții pe ea în duhul iubirii cerești și al mângâierii cea fără de sfârșit, dar nemângâierea de la cei rămași în urma ei îi taie pacea odihnei, căci fiecare sfânt când merge la cer ia cu el rodul bucuriei trudei lui, adusă Mie pentru suflete răscumpărate din păcat și așezate pe calea vieții veșnice. Ea când a ajuns lângă Mine, plângând de mila poporului ei firav cu sfințenia, cu lacrimi Îmi cerea mereu să nu-i las poporul să tragă spre lume, spre calea morții, căci duhul lumii este moartea Mea în om, depărtarea de Dumnezeu a omului este lumea și duhul ei.

O, mare Mi-a fost lucrarea prin această trâmbiță prin care am sunat douăzeci și cinci de ani pe pământ! Șaptezeci de ani a fost să strig din trâmbițele cele de apoi în mijlocul neamului român, unde satana și-a jucat cartea lui cea de la sfârșit când a văzut că Eu, Domnul, am de la Tatăl pământul român de țară a întoarcerii Mele și de trâmbițare a Mea prin trâmbițele cele de apoi, cele de dinaintea venirii Mele cu cartea judecății, cartea Mielului, și în ea cuvântul gurii Mele, cuvântul Meu de azi, cu care am stat și stau împotriva păcatului din om și dintre om și om, căci Eu această lucrare am de la Tatăl Savaot încă de la facerea lumii, a văzutelor și a nevăzutelor lui Dumnezeu.

Este scris în Scripturi despre cele șapte trâmbițe din care Dumnezeu sună la sfârșit de timp, și am ridicat pe pământul român glasul lor vreme de șaptezeci de ani, și am început cu templul sfânt, precum este scris să fie, și glas mare din templu s-a auzit și a strigat oamenii la pocăință, căci fiara roșie i-a însemnat pe ai ei în toată vremea, iar Eu, Domnul, am dat luptă cu ea mereu prin îngeri vestitori pe pământ, și război mare am dat mereu, căci fiara și proorocul mincinos și i-au însemnat pe ai lor mereu și au stricat credința și învățătura cea sfântă și au stat în război cu sfinții Mei, hulindu-i pe ei și pe Dumnezeu, precum este scris, dar râul Meu de cuvânt s-a vărsat apoi peste pământ în vremea trâmbiței Mele Verginica și M-am ridicat Eu, Domnul, împotriva minciunii cea cu față de Dumnezeu și Mi-am pregătit mers biruitor peste pământ cu glasul Meu de cuvânt, și atunci fiara roșie a vărsat din gura ei trei duhuri demonicești peste împărații lumii ca să-i ridice la război și ca să-i strângă pentru ziua luptei lor cu Mine, precum este scris despre satana care se luptă cu Dumnezeu, ca să fie biruit și judecat și descoperit apoi cu lucrarea sa ascunsă, cu care a dat să înșele neamurile de pe pământ. Eu însă în curând sfârșesc biruitor și voi grăi apoi: «*Sfârșitu-s-a!*», căci așa este scris despre Mielul lui Dumnezeu, biruitor peste fiara roșie acum, la sfârșit de timp, fiara care a avut stăpânire peste împărații pământului și peste

Babilonul lor, și despre care este scris să cadă cu zgomot odată cu trâmbițarea Mea peste pământ, Cel de-al șaptelea înger Care sună judecata, Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Amin.

O, poporul Meu de azi, am sunat din a șasea trâmbiță înainte ca Eu să-Mi deschid cartea Mea cu tine pe pământ, și am sunat douăzeci și cinci de ani și Mi-am gătit calea cu care am ieșit, tată, și cu tine am ieșit, după cum este scris să fie pregătită calea împărăției Mele și a fiilor ei, și cu care Eu să dau lupta cu împărații lumii, adunându-i într-un gând prin gândul lor la război cu Mine ca să-i biruiesc pe ei prin glasul gurii Mele, slobozit din văzduh peste pământ, și din templul cerului să strig: «*Sfârșitu-s-a!*», și apoi să arăt cerului lucrarea prin care am biruit pe satana, șarpele cel de demult.

O, poporul Meu, când fiara roșie și-a pus numele pe acest pământ român și s-a așezat în luptă cu Mine, Eu, Domnul, Mi-am trezit rând pe rând trâmbițele Mele cele de apoi și am sunat peste oameni să se pocăiască, și odată cu lucrarea fiarei am strigat și Eu împotriva ei și a minciunii ei, și am început să strig din ușa templului sfânt, trezind duhul slujitorului Meu Iosif, și el a strigat și a trezit pe mulți ca să cânte cântarea cea de biruință a Mielului, și atunci am început lupta cu fiara roșie, tată. Și iară, și iară am tot strigat apoi prin celelalte trâmbițe, și am strigat apoi din trâmbița a șasea, din Verginica Mea, și am vărsat peste pământ râul cuvântului Meu, prin care Mi-am pregătit calea împărăției Mele, și apoi am venit Eu și am deschis cartea Mea, cartea judecății făpturii, și tainic am lucrat, și în mijlocul tău am lucrat și lucrez după Scripturi, și altfel nu, tată.

O, Mi-a fost mereu slab poporul cu care am stat la masă de cuvânt în tot acest timp ceresc pe pământ, dar Eu Mi-am pregătit calea Mea cea de azi, și iată, merg, și mergând cuvintez și împlinesc, și înțelepciunea omului nu-Mi va mai sta mult împotriva, fiindcă Eu sunt Cuvântul Tatălui, și este scris să biruiesc prin cuvânt.

Iată zvârcolirea fiarei aflate în agonie în zilele Mele cu tine, poporul Meu de azi! Mi-e tot cerul în veghe pentru biruința Mea asupra ei și pentru biruința ta, căci tu ești cel credincios și te-am pecetluit cu pecetea pentru cei credincioși, dar ai grijă mare de credința ta, și mereu ți-am spus așa, căci afară e vremea lepădării de credință, poporul Meu, și iată, biserica cea de afară s-a înveșmântat toată în roșu și a făcut legământ cu fiara și nu mai este acum biserică pe pământ, căci s-a umplut de cei uciși ai ei, fiindcă a dat stăpânirea ei fiarei și n-a vegheat când Eu am strigat de pe tronul cuvântului Meu peste ea pentru trezirea ei înaintea Mirelui Care vine.

O, avem de biruit cu arme cerești duhul lumii, poporul Meu. Post și rugăciune vie avem de așezat între rău și bine, căci avem de adunat în Duhul Meu pe cei credincioși și sfinți cu credința, și apoi să le arătăm lor calea sfințeniei, calea Mea cu omul, mersul Meu peste pământ prin cei credincioși și sfinți și să-i fac pe ei fii ai Tatălui Meu. Lucrarea Mea cu tine este tainică și n-o pricep pe ea cei semeți, dar cei smeriți cu inima și credincioși pentru Mine aceia o pricep și o vor pricepe tot mai mult, căci scris este că înțelepciunea va crește și va da peste margini și mulți se vor lămuri și se vor ridica și, iarăși, mulți vor rămâne în neînțelepciune și nu vor avea cum să înțeleagă lucrarea Mea de azi cu tine pe pământ. Eu însă o lucrez tainic și o împlinesc filă cu filă și te am pe tine credincios și lucrez prin credința ta, prin puterea ta, căci totul este Mie cu puțință prin cei credincioși, și numai așa am lucrat încă de la începutul omului pe pământ, și tainică Mi-a fost mereu lucrarea, ca s-o pot împlini pe ea.

O, stau în sfat cu tine despre lucrarea Mea cu tine, despre trâmbițarea Mea cea de șaptezeci de ani și despre războiul pe care l-am dat și îl dau cu satana ca să fiu Eu Mieluțul Cel biruitor, iar cei din cer aud și văd Scripturi împlinite pentru sfârșit de timp, și se bucură de biruința Mea sfinții și îngerii, poporul Meu. Mi-a lăsat Mie în ziua aceasta cuvântul cel mult trâmbița Mea, iar acum grăiește ea cu tine și te întărește la veghe. O, priveghează, priveghează pentru lucrarea Mea cu tine, poporul Meu, căci tu ești mic, dar Eu sunt mare cu tine pe pământ. Ascultă tu acum glasul trâmbiței Mele peste tine și nu slăbi în veghe, tată, ci cântă, cântă cântarea cea de biruință,

căci cerul stă să te asculte și să se bucure de Mine și de tine, și să-și adune mângâiere cerul, poporul Meu. Amin.

– Sun, Doamne, din trâmbiță și grăiesc poporului să asculte de grăirea Ta cu el, spre bucuria Ta și a mea și a sfinților Tăi, iar eu în ziua mea de serbare între sfinți îmi îndemn poporul să se îmbrace în mare sfințenie din zi în zi mai mult, căci Tu ai de biruit cu sfinții pe pământ pentru sfinții din cer, care așteaptă cu dor și cu durere răscumpărarea sângelui lor, dat pentru credința în Tine a omului de pe pământ și pentru dragostea lor de Tine, Doamne.

O, popor de la izvor, trezește tu veghea și credința în toți cei care au fost la masa cuvântului lui Dumnezeu în vremea acestei lucrări; trezește-i și pe cei ce au plecat de pe pământ, și pe cei ce mai sunt și spune-le să se așeze în veghe și în sfințenie, ca să fie biruință bună și pentru ei, căci fiecare își pregătește hăinuța sa pentru masa cea de nuntă a Mirelui Hristos, Mirele neamului român, Care Își are întinsă masa nunții acum pe vatra acestui neam ca să vină la ea meseni credincioși și sfinți și care să biruiască pentru Mielul Tatălui și cu El, spre mântuirea lor cea de la El.

O, fiilor, fiți oi cu păstor, fiți oi și păstor, și nu fiți altfel, căci eu mi-am pus viața spre jertfă în toată vremea pe pământ ca să fie așa poporul Domnului. Scrieți și învățați lucrarea oilor cu păstor, lucrarea oilor și a păstorului, că la voi trebuie să se vadă lucrarea aceasta. Unde nu este păstor nu sunt nici oi, și unde nu sunt oi nu este nici păstor, și așa este peste tot pe pământ; nu sunt oi că nu este păstor de oi, și nu este păstor că nu sunt oi, fiindcă aceasta e o taină sfântă și mare, și vine din cer ea și se vede pe pământ, iar oamenii nu iubesc să fie oi și nu iubesc să fie păstori, și altceva fac oamenii și nu dau să audă din cer pe Domnul, Care îi cheamă spre învățatură din cer pe ei, și iată, cine nu învață nu știe și nu face.

Minune a Sa te are Domnul pe pământ între oameni acum, poporul iubit, și altceva nu mai are Domnul pe pământ acum, ci are satana împărăție mare în om și peste tot pe pământ, dar împărăția lui Dumnezeu este cu putere și este cu cei credincioși și nu poate nimeni s-o biruiască pe ea, căci ea este cea nevăzută, și de aceea este. Fiți împărăția lui Dumnezeu fiecare din voi, că numai ea va mai rămâne pe pământ, numai Dumnezeu, iar tot ce nu e pe pământ locaș al Său, toate vor arde câte nu sunt cu El.

Aveți grijă cu cei ce vin să se alipească tainei Domnului cu voi. Învățați-i pe fiecare că este o taină pe pământ cel ce are în el împărăția lui Dumnezeu. Învățați-i că aurul amestecat în noroi nu mai are nume, nu mai are preț. Învățați-i pe ei să se păstreze taină, să se păstreze în Dumnezeu cel ce iubește să fie cu Domnul pe pământ, și dați-le putere să creadă aceasta, că iată, eu le dau. Îngerul Rafael a fost o taină în călătoria lui cu cel credincios, iar această lucrare trebuie știută că este între pământ și cer cu cei credincioși, chiar dacă vrea, chiar dacă nu vrea omul, căci tainele lui Dumnezeu pe pământ sunt îngeri cu trup și fără trup, iar îngerii sunt taine și slujesc trupurilor celor credincioși și duhurilor lor locuitoare în trupuri.

O, nu uitați vorbirile sfinte și pline de taină între voi, căci îngerii tainelor cerești vă slujesc vouă atunci, și nu uitați să iubiți lucrarea bisericii cea cu sobor, și numai așa să lucrați, numai cu îngerii, și nimic, nimic să nu aveți care să nu poată fi mărturisit din voi bisericeste, iar faptele întunericului să le pedepsiți cu tot cu întunericul lor, ca pe lucrarea diavolului care nu iubește lumina, ascunzându-se de ea.

Fiți cerul Domnului pe pământ, unde nimic nu este decât lumină. Învățați această nouă împărăție, împărăția luminii, căci cei ce nu iubesc să fie așa, aceia vor plânge din pricina întunericului lor, căci cele ascunse sunt rele pentru aceasta, iar cele în lumină ținute sunt ale celor curați, curați în ei și între ei unii pentru alții, iar fățărnicia îi dovedește pe cei ce o lucrează pe ea. Așa îmi învăț eu poporul în ziua mea de serbare, iar ca să lucreze el lucrarea luminii, să știe fiecare că ea se face cuvânt, și numai așa lumina este lumină. Cuvântul tău este lumina ta, fiule, iar dacă ea nu este cuvânt, nu este lumină. Cuvântul cel despre tine mereu în

gura ta, despre lumina aceasta grăiesc eu ție, despre lumina ta, iar lumina Domnului este cea care îi învederează pe toți și pe toate câte sunt și se fac.

O, cuvântul meu este cu durere în el, căci eu văd din cer și îl îndemn pe fiecare fiu să se facă cuvântul său pentru taina inimii curate între frate și frate, pentru duhul credincioșiei dintre voi, fii ai cuvântului sfânt. O, Domnul Se face cuvântul Său, și așa Se arată El vouă. Faceți și voi ca El și ca lucrarea Sa, fiți asemenea Lui cu lucrarea voastră, căci Domnul este Cel Care grăiește cuvântul Său, și de aceea este, și Se arată că este și ce este El. Cel ce cuvintează, acela este, iar cel ce nu cuvintează este ascuns în însuși trupul lui. O, feriți-vă de cele ce dau să se ascundă în voi și între voi și voi și vegheați pentru lumina a toate și pentru toată lucrarea ei, căci așa sunt pe pământ cei ce sunt fiii lui Dumnezeu și în toată lumina stau ei. Amin.

O, stați descoperiți cu cele din voi, căci cei ce au haină peste haină vor fi vădiți și nu vor putea să se învelească. Așa să-i învățați voi pe cei ce vin să se înfățișeze Domnului cu mersul lor pe calea aceasta a mea cu voi. Aveți grijă, fiilor, să nu aibă ei haină peste haină, ci să aleagă ei lumina, și ea să le fie hăinuța pe calea lor cu Domnul pe pământ. Îi povățuiesc să învețe lucrarea oilor cu păstor, căci oile fără toiag peste ele cad în calea lupilor, și altă soartă nu au, iar lupii au haină peste haină și nu se dau să fie cunoscuți.

O, peste puțin timp trebuie să puneți masă de pomenire pentru păstorul Daniel și se va strânge poporul la masă, fiilor de la izvor, și Domnul îi va da lui din lumina învățaturii cea pentru fii, iar oricâți se vor fii, aceia să învețe lucrarea de fiu, căci pe pământ vine împărăția luminii, fiilor.

O, Doamne, Tu ești cuvânt, și de aceea ești Cel ce este. Ce este, Doamne, cel ce nu se face cuvântul său? O, ce este acela? Împărăția Ta cea cu lumină învață-i pe cei ce vor să fie fii, Doamne, și așa vor fi ei asemenea Ție apoi. Amin.

– O, Verginico, o, trâmbița Mea, cuvânt de taină ai grăit tu poporului tău. E mare durerea celor din cer, căci cei din cer văd. O, tată, se va strânge poporul la masă de cuvânt pentru pomenirea păstorului Daniel și îl voi îmbrățișa în cuvânt pe poporul cel adunat. Cuvântul Meu se zbate să-i învețe calea luminii pe toți cei ce aud glasul Meu spre mântuirea lor și a multora, dar cei ce nu se fac lumină din ei, aceia nu știu cum se face lor mântuirea.

1/14-12-2009